

ζημίαν οὐδεμίαν κατὰ ξηρὰν ὑπερτέρησις δύναται ν' ἀντισταθμισθῆ. Πολλὰ ἐγγράφησαν καὶ καθ' ἑκάστην γράφονται ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τύπῳ περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος, ἅτινα ἀπέχοντες ν' ἀναμασῆσωμεν, διότι καὶ τυφλῶ δῆλον ὅτι ἀληθῆ τὸ παράπαν τυγχάνουσι, δικαιούμεθα, νομίζομεν, νὰ μεμφθῶμεν μικρὸν τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν διὰ τὴν ὀλιγορίαν, τὴν ἐπιβλαβῆ καὶ ἀσύγνωστον, ἣν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔδειξε, καί, ὡς μὴ ὄφειλεν, ἐξακολουθεῖ δεικνύουσα. Ὁ καιρὸς ἐπείγει καὶ ἑκάστη ἐβδομάς, ἑκάστη ἡμέρα, ἑκάστη ὥρα εἶνε πολῦτιμος διὰ τὸν Ἑλληνισμόν. Δὲν ἐννοοῦμεν ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἵνα μᾶς ἀποκαλύψῃ τὰ σχέδιά της, διότι δὲν ἀσπαζόμεθα, ὡς τινας συνάδελφοι, τὴν τοιαύτην ἐθνοκτόνον πολιτικὴν, δυνάμεθα ὁμῶς, ἐκ τῶν πραγμάτων κρίνοντας, ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι οὐδεμίαν πρόνοιαν ἔλαβεν αὕτη περὶ ναυτικῶν ἐξοπλίσεων, εἴτε ἐπὶ ἀορίστων στηριχθεῖσα ὑποσχέσεων, εἴτε κληροθεῖσα εἰς τοὺς χρονικοὺς ὑπολογισμοὺς της. (Ἀκολουθεῖ).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα.

ΑΘΗΝΑΙ, 28 Αὐγούστ. 1877, ὥρα 7 π. μ.

Θέσις Ὄσμαν πασσα κρίσιμος.

Ἡ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πτέρυξ τοῦ Σουλεϊμάν πασσα ἐξ 20 χιλιάδων ἐκίνησε πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ὄσμαν, ἀλλὰ προσβληθέντες εἰς Γάβροβα ὑπὸ τῶν Ῥώσων, ὑπέστησαν ἀπώλειαν. Τὸ δὲ κέντρον αὐτοῦ ἀπειλεῖ Σίπκιν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, τῆ 28 Αὐγούστου, ὥρα 3 μ. μ.

Οἱ Μαυροβούνιοι ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου τὸ Νιζίτ καὶ ἤμαλώτισαν τὴν φρουρὰν αὐτοῦ.

Σμινιδὸν εἰσὶν τὰ ἐν Σίπκιν θύματα καὶ οἰκτρὸν θέαμα παριστάνουν.

Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπερῆσεν διὰ στόλον 14 ἑκατομμύρια.

ΑΥΤΟΘΕΝ, τῆ 28 Αὐγούστου, ὥρα μ. μ.

Μεγάλη ἀπελπισία ἐπικρατεῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ῥαλλεπάλληλα ὑπουργικὰ συμβούλια συγκροτοῦνται.

Ὁ Βίσμαρκ καὶ Ἀνδράσης συνεντευχθήσονται.

Ἡ μάχη τῆς Πλεύνας ἀδηλος.

Ὁ Πάππας κινδυνεύει.

BIENNE, 28/9 Σεπτεμβρίου ὥρα 6 μ. μ.

Ἡ φρουρά τοῦ Νιζίτ παρεδόθη διὰ συνθήκης.

Πετρούπολις (ἐπίσημον). Οἱ Ῥῶσοι ἐπέτυχον νὰ θέσωσι πολιορκητικὰ κανονιστοειχίας ἐπὶ τῶν δεσποζόντων τῆς Πλεύνας ὑψωμάτων. Τῆ 7ῃ καὶ 8ῃ Σεπτεμβρίου ἡ μάχη ἐγένετο διὰ πυροβόλων.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 28/9 Σεπτεμβρίου, ὥρα 8 μ. μ.

Οἱ Ῥῶσοι ἐτοιμάζουσι μεγάλην ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Πλεύνας.

Ραγούζα 27 Αὐγούστου. Τὸ Νιζίτ παρεδόθη σήμερον, ὥρα 3η, εἰς τὴν διάκρισιν τῶν Μαυροβουνίων.

ΑΘΗΝΑΙ, 29/10 Σεπτεμβρίου, ὥρα 7.40 π. μ.

Ἡ μάχη τῆς Πλεύνας ἐξακολουθεῖ λυσσώδης μεταξὺ τῶν διαμαχομένων.

Ἐν Βώλῳ ἐκηρύχθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Ἡ Πύλη ἀπηγόρευσε τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ἑνδεκα Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Ἡ φρουρά τοῦ Νιζίτ παρεδόθη εἰς τοὺς Μαυροβουνίους ἄνευ ὄρων.

ΑΥΤΟΘΕΝ, τῆ 29 Αὐγούστου, ὥρα 11 π. μ.

Μάχη ἤρατο εἰς Πλεύναν τὴν Παρασκευὴν.

Οἱ Ῥῶσοι ἐπετέθησαν τὴν νύκτα αἰφνηδῶς καὶ κατέλαβον τὰ ὑψώματα ἐκσφενδονίζοντες φοινικώτατον πῦρ κατὰ τῶν Τούρκων.

Ὁ Γερμανικὸς στόλος ἠγκυροβόλησε εἰς Φάληρον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, τῆ 29 Αὐγούστου, ὥρα 5 μ. μ.

Νεώτερα τηλεγραφήματα ἀναγγέλλουσι ὅτι οἱ Τούρκοι ὑπέστησαν σπουδαίας ἀπωλείας ἐν Πλεύνᾳ καὶ ὅτι ἡ μάχη ἐξακολουθεῖ μανιώδης.

Ἀναχωροῦσι διὰ τὰ σύνορα ἡ τετάρτη πυροβολοστοιχία καὶ εἰς λόγος Μηχανικοῦ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, τῆ 29 Αὐγούστου, ὥρα 7 μ. μ.

Παρίσιοι. Ἀγγλικὸν τηλεγράφημα ἀγγέλλει ἄλωσιν Πλεύνας, τῶν Ῥώσων κατὰτροπωσάντων τοὺς Τούρκους. Ῥωμουρικὸς στρατὸς πολὺ συνετέλεσε, κυριεύσας σπουδαίας θέσεις ἐπικουρήσας.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 30/11 Σεπτεμβρίου, ὥρα 1.40 π. μ.

Παρίσιοι. Μετὰ λυσσώδη μάχην οἱ Ῥῶσοι ἐκυρίευσαν τὴν Πλεύναν.

Ὁ Ῥωμουρικὸς στρατὸς μετασχὼν τῆς μάχης ἐκυρίευσεν δι' ἐφόδου σπουδαίαν τιὰ θέσιν.

Ὁ Σουλεϊμάν προσέβηκε καὶ πάλιν τὴν Σίπκιν.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 29/10 Σεπτεμβρίου ὥρα 8.20 μ. μ.

Ἀγγλικὸν τηλεγράφημα ἀγγέλλει ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἐκυρίευσαν τὴν Πλεύναν. Οἱ Τούρκοι κατετροπώθησαν. Ἐπιβεβαιούται ὅτι οἱ Ῥωσοὶ ἐπολέμησαν καὶ κατέλαβον θέσεις Τούρκων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Εἰς τὸν πρῶν ἐνταῦθα καὶ ἄρτι εἰς Πειραιᾶ μετατεθέντα πράκτορα τῆς Ἰταλικῆς ἐταιρίας Florio κ. Ἰωακείμ Γαλλιὰν οἱ Ἑρμοπολίται ἀπέστειλαν διὰ τοῦ Δημάρχου κ. Βασιλιδάκη ἐπιστολὴν, δι' ἧς, ἐκφράζοντες αὐτῷ τὴν βαθεῖαν τῶν λύπην διὰ τὴν ἐκ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἀναχώρησίν του, τῷ προσέφερον τὰς ἐγκαρδίου εὐχαριστίας τῶν διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ συμπεριφορὰν καὶ τὰ γενναῖα αἰσθημάτων, ἅτινα, ἐνταῦθα διαμένων, πρὸς πάντας ἐδείκνυε, παρὰ πάντων ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος. Ὁ ἀξιότιμος κ. Γαλλιὰν ἀπήντησε μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτὸν εὐγενείας εἰς τοὺς Ἑρμοπολίτας, καί, μετὰ συγκινήσεως μνημονεύον τῶν ἀγαθῶν περιποιήσεων καὶ τῆς ἀγάπης ἧς παρ' αὐτῶν ἔτυχεν, ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ λύπην ἐπὶ τῇ ἀπομακρύνσει του ἐκ κοινωνίας φιλοξένου καὶ εὐγενοῦς. Αὐπούμεθα διότι, ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου, δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρήσωμεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Γαλλιὰν, δείγμα μικρὸν τῶν πλημμυρούντων τὴν καρδίαν του εὐγενῶν αἰσθημάτων.

— Ὁ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Batsch ναυλοχῶν ἐνταῦθα γερμανικὸς στολίσκος ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν τὴν προχθὲς Κυριακὴν διευθυνόμενος εἰς Φάληρον. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ ἕτερα δύο γερμανικὰ θεωρακωτὰ εἶνε προσωρμισμένα εἰς Φάληρον.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ἐξ Εὐρώπης, ὅπου ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ἰατρικῆς, ὁ ἀξιότιμος υἱὸς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἄτμοπλοίας κ. Κεχαγιᾶ, Ἀντώνιος, σκοπεύων ν' ἀποκατασταθῆ ἐνταῦθα πρὸς ἐξάσκασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Πᾶσα σύστασις ὑπὲρ τοῦ ἐπιστήμονος τούτου εἶνε περιττὴ, ἡμετέρου συμπολίτου τυγχάνοντος καὶ γνωστοῦ τοῖς πᾶσι.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἡρακλείου Κρήτης :

«Πρὸ ἡμερῶν ἕκαμεν ἐνταῦθα βραγδαίας βροχάς· οἱ ποταμοὶ πλημμυρήσαντες παρέσυρον ἀνθρώπους, ζῶα, μύλους, δένδρα κ.λ.π. Ἐγάθησαν ζῶα ἀπειρα, ἀνθρώποι δὲ τρεῖς. Προχθὲς μεγάλη ἐκραγεῖσα πυρκαϊὰ ἀπέτρωσε δύο οἰκίας.

Μεγάλη δυστυχία καταμαστιρίζει τὸν τόπον, οὐχ' ἤτον μεγίστη ἡσυχία ἐπικρατεῖ. Οἱ χωρικοὶ τῶν ἐπαρχιῶν μας (Ἡρακλείου) δι' ἀναφορᾶς ἐδήλωσαν τῇ Γεν. Διοικήσει Χανίων ὅτι δὲν θέλουσιν ἐπαναστατήσῃ, ἀλλ' ὅτι θέλουσι ζῆσαι ἐν ὁμονοίᾳ μετὰ τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν ὀθωμανῶν, κ.τ.λ.

Ὁ τῶν δυτικῶν ἐπίσκοπος Monsignor L. Cannavò μετὰ τοῦ ἰταλοῦ προξένου κ. Macchiavelli κατὰ τὰ ἐν Χανίοις τελευταῖα γεγονότα ἐντόνως ὁμίλησαν τῷ Σαμίχ πασᾶ ὅπως οὗτος προλάβῃ πᾶν τι ἀπεικταῖον, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπέτυχον.

Προχθὲς νέος τις εἰκοσαετής ἐφονεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ παρ' ἄλλου τινὸς συνομηλικίου αὐτοῦ. Τὸ αἷτιον φαίνεται τοῦ κακούργηματος ἦτο ἀντιζηλία τις. Ὁ φονεὺς δὲν συνελήφθη εἰσέτι».

— Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Παρισίων εἰς τὴν «Παλιγγενεσίαν» ὅτι οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες ἠγανάκτησαν ἐπὶ τῷ λιβελλῷ, ὃν ἐδημοσίευσεν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡ ἐφημερίς «Ἐλευθερία». Ὁ δὲ κ. Νικόλαος Γαζής, μαθητὴς τῆς σχολῆς τῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ λιβελλοῦ, δι' ἧς ἐκάλει αὐτὸν εἰς μονομαχίαν, ἂν μὴ ἀνῆρτι διὰ τῆς «Ἐλευθερίας» τὰς ὕβρεις, ἃς ἐδημοσίευσεν. Ὁ συντάκτης τοῦ λιβελλοῦ, ἄμα τὴν ἐπιστολὴν λαβὼν, ἔσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ ἔμμεσον τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφέντων ἀναίρεσιν καὶ νὰ πέμψῃ αὐτὴν πρὸς τὸν Νικόλαον Γαζήν. Διὰ τῆς ἀναίρεσεως ταύτης λέγει ὅτι ἡ Ἑλλάς ὀφείλει τὴν ἀνεξαρτησίαν της εἰς τὴν Γαλλίαν, ἥτις, τούτου ἕνεκα, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διδῇ αὐτῇ συμβουλὰς. Ἐκ τῆς ἰδέας δὲ ταύτης ὀρμηθεὶς, ἔγραψεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ διακινδυνεύσῃ σήμερον τὴν πρόσδοκον αὐτῆς ἡ πατρίς τοῦ Λεωνίδα καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους, ἥτις ἀνεκτέτατο τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν διὰ τοῦ ἡρωϊκωτάτου πολέμου τῶν νεωτέρων χρόνων, ὑμνήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Λαμαρτίνου καὶ τοῦ Βύρωνος. Καὶ ἄλλα ἀκόμη ἔγραψεν ἐν τῇ ἀναίρεσει αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀξιοτίμος τῆς «Ἐλευθερίας» δημοσιογράφος, εἰς ἃ ἠρκέσθησαν εὐλόγως οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ κ. Γαζής.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πανόπης».

Ἐν ΗΡΑΚΛΕΙΩ (Κρήτης) τῇ 28 Αὐγούστου 1877.

Λίαν δυσάρεστα γεγονότα ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν περ. ἑβδομάδα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μονοφασιῶν καὶ Ῥίζου. Καθ' ἃς ἐκεῖθεν ἐλάδομεν πληροφορίας παρὰ προσώπων ἀξιοπίστων ἡ θείας τῶν χριστ. κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης· κατέστη ἀφόρητος, ἕνεκα τῶν κατ' αὐτῶν κακώσεων τῶν ὀθωμανῶν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν θεωρεῖται ἤδη προβληματική. Τὴν τοιαύτην δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν προὐκάλεσαν τὰ ἐξῆς γεγονότα.

Κατὰ τὴν 20 τρ. μ. ὀθωμανόπαις, ἡλικίας 18 ἐτῶν, εὐρέθη πεφονευμένος ἐν τινὶ λίμνῃ, σχηματισθεὶς ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐπισκηψάσης καταγίδος. Ὁ ἀναγγεῖλας τὸ γεγονός τοῦτο ὀθωμανὸς τοῖς ὀθωμ. κατοίκους τοῦ χωρίου «Παναγιῶν», ἐξ οὗ κατήγετο ὁ φονευθεὶς δὲν ἔλειψε ὅπως ἀποδώσῃ τὴν διάπραξιν τοῦ κακούργη-

ματος τούτου εἰς τοὺς χριστιανούς· καὶ ἐξεγείρη τὴν πρὸ πολλοῦ ἀνακουῶσαν λύσαν τῶν ὀθωμανῶν κατ' αὐτῶν. Κατὰ συνέπειαν οἱ ὀθωμ. τοῦ χωρίου τούτου συνασπισθέντες καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν κατοίκων τῶν παρακειμένων ὀθωμ. χωρίων, οὗς ἐπὶ τούτῳ συνήθροισαν, καὶ ὀπλισθέντες ἅπαντες, εἰς μυρία ἐπεδόθησαν κατὰ τῶν ἀτυχῶν χριστιανῶν, ὧν ὑπερέτερον ἀριθμητικῶς καὶ τῶν ὁποίων μέγα μέρος ἐξήναγκασαν νὰ ὀχυρωθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν καὶ ὑπερισπίσωσι τὴν ἀπειλούμενν ζῶν των, τοὺς δὲ λοιπούς· νὰ ἀρπασθῶσι καὶ ζητήσωσιν ἄσουλον εἰς τὰ ὄρη. Ἐν τῷ μετὰ τούτου τὸ Ἐπαρχεῖον ἔλαβε γνώσιν τῶν διατρεξάντων, ὁ δὲ ἑπαρχος Μιχαὴλ Χανιωτάκης, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὀθωμ. βοηθοῦ τῆς Ἐπαρχίας, τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἐνός χριστιανοῦ δικαστοῦ καὶ δεκάδος χωροφυλάκων ὀθωμανῶν, μετέβη εἰς τὸν τόπον τοῦ κακούργηματος. Τούτων ἀρκομένων, οἱ ὀθωμανοὶ τὸ κατ' ἀρχὰς μὲν περιορίσθησαν, εἶτα δὲ, τῶν ὀθωμανῶν χωροφυλάκων διαταγῇ τοῦ ἑπαρχοῦ ἐπιδοθέντων εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν φονεῶν — ὧν ἀγνωστὰ εἶτι τὰ ὀνόματα ὡς ἀγνωστον καὶ ἐὰν διεπράξαν τὸν φόνον τοῦτον χριστιανῶν —, ἐπατέθησαν κατὰ τοῦ ἑπαρχοῦ καὶ τοῦ χριστ. δικαστοῦ, τῶν δύο τούτων μόνων χριστιανῶν εὐρεθέντων τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐκεῖ, οὗς τινες, εἰ μὴ ἐκλείοντο ἐν τινὶ οἰκίᾳ καὶ δὲν ἤρχοντο εἰς βοήθειαν αὐτῶν οἱ ὀθωμ. ὑπάλληλοι, θὰ κατέκοπτον εἰς τεμάχια. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν αὐτῶν ταύτην, οἱ ὀθωμανοὶ, ὅπως κορέσωσι τὴν αἰμοδιψῆ αὐτῶν λύσσαν, συναλάμβανον πάντα χριστ. διαβάτην, ὃν, ἀρ' οὐ ἐλεεινῶς ἔδερον, δέσμιοι ἀπήγαγον εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ἐπαρχεῖου. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἑτέρω ὁδῶς ὀθωμανῶν ἐπεδίδοτο εἰς βιαιοπραγίας κατὰ τῶν χριστιανῶν. Οὗτοι, συλλαβόντες χριστιανούς τινες ἐκ Σφακιῶν, κακῆ τύχῃ διαβαίνοντες ἐκ τῶν χωρίων ἐκείνων, ἐκακοποιήσαν αὐτούς.

Ἐν τούτοις ἀκριβᾶ ἐκόστισεν εἰς τοὺς ὀθωμανούς ἡ ἐπιθεσις αὐτῶν κατὰ τῶν Σφακιανῶν, τραυματισάντων καιρίως ἑνα ἐξ αὐτῶν καὶ τρεψίντων αὐτοῦ· εἰς φυγὴν. Οἱ υἱοὶ ὀθωμανοὶ μεταβάντες εἰς τὸ χωρίον «Στέρνας», εὗραν τὴν οἰκίαν φιλησούχου χριστιανοῦ, καθ' οὗ κατήνεγκον καὶ θανατηφόρον διὰ πελέκειως κτύπον εἰς τὰ στέρια.

Τούτων τελουμένων, οἱ ἐν τῷ ὀθωμ. χωρίῳ «Ἀλιτζανῆ» κάτοικοι ὀθωμ. ἑνοπλοὶ περιφερόμενοι, μυρία ἔπραττον κατὰ τῶν χριστιανῶν, ἐξ ἀπίνης καταληφθέντων καὶ μὴ λαβόντων καιρὸν ὅπως συνασπισθῶσι. Μετὰ τινος δὲ ἡμέρας ἀνευρέθη ἐξωθεν τοῦ χωρίου τούτου καὶ ἡ κεφαλὴ ἐνός χριστιανοῦ, τοῦ λοιποῦ αὐτοῦ σώματος ἀφάντου γενομένου.

Ἐν τοιαύτῃ λοιπὴν πραγμάτων καταστάσει δύνατ' εἶ τις ἀρά γε νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν εἰρήνην; Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ Γεν. τῆς Κρήτης Διοικήσις δὲν ἐρυθρίσῃ ἐφ' οἷς καθ' ἡμῶν κατεργάζεται! Δὲν αἰτνύνεται ὁ τὴν πόλιν ἡμῶν ἐνταῦθα κληθεὶς νὰ ἰθύνῃ, ὅπως, ἀντὶ παντὶ σθένος νὰ καταγείνῃ εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ αἰσχροῦ καὶ φύλου διοικητικοῦ συστήματος τῆς Νήσου ἡμῶν, ἐξ οὗ πρὸςρχεται καὶ ἡ κακὴ αὐτῆ τοῦ τόπου κατάστασις, προβαίνη εἰς τὴν ἐξάπλτησιν τῶν ἀπλῶν καὶ ἀγραμμάτων χωρικῶν, μέσον, δι' οὗ ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ χαριτωμένου προκατόχου αὐτοῦ Ρεοῦφ νὰ φανακίσῃ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον! Ἀνεγνώσατε, πιστεύω, τὰς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 439 φύλλῳ τῆς Νομαρχ. ἐφημερίδος «Κρήτης» δημοσιευθείσας ἀναφορὰς τῶν προκρίτων δῆθεν τῆς Νήσου ἡμῶν καὶ ἴσως ἴσως ὠκτείρατε ἡμᾶς, ἐπὶ δύο μὲν συνεχῆ ἔτη ἐπιδιώκοντας τὴν προαγωγὴν ἡμῶν, ἥδη δὲ παλινωδούντας. Ἀλλὰ δὲν ἔχει αὐτῶ. Αἱ ἀναφοραὶ αὗται ἐν αἷς ἀναφέρεται ὅτι ὁ χριστ. τῆς Κρήτης λαὸς διακαῶς ἐπιθυμεῖ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ δι' ὧν ἐκδηλοῖ τὴν ἀπειρὸν αὐτοῦ

εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαρίστησιν, ἀν' ὧν ἔλαβε (!) καὶ λαμβάνει (sic) δαψιλῶς εὐεργετημάτων παρά τῆς Α. Μεγαλ. τοῦ Σουλτάνου καὶ ἀποκρίνεται τὴν εἰς ἀΚλήμασ συγκροτηθεῖσαν συνέλευσιν τῶν χριστ. κατοίκων τῆς Νήσου ἡμῶν τῶν ἐκδηλωσάντων τὴν κοινὴν ἀπάντων ἡμῶν εὐχὴν — αἱ ἀναφοραὶ, λέγω, αὗται, ἀπόζουσαι τοῦ ψυχροῦ καὶ προδοτικοῦ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Νομαρχίας καλάμου, ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ τοῖς Ἐπαρχοῖς, ἐντεταλμένοι αὐτοῖς ὅπως πάντα μὲν τρόπον τοῦ ἐξαπατᾶν μετέλθωσι πρὸς ἐπιτυχίαν ὀλιγίστων ὑπογραφῶν, ἀποκλείσωσι δὲ πάντα εὐσυνειδήτων καὶ ἀνεπιτυγμένον πατριωτῶν τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς συνάρεσιαν μετὰ τῶν ὑπογραφησομένων. Τοιοῦτῳ τρόπῳ δὲ οἱ Ἐπαρχοί, συμμορφούμενοι ταῖς ἐξ ἔλαβον διαταγαῖς, μετακαλοῦντο τοὺς εὐθεστεροὺς τῶν κατοίκων, οὓς ἐπειθον, λέγοντες ὅτι πρόκειται περὶ εὐχαριστηρίου ἀποσταλσομένου εἰς τὸν Σουλτάνον ἐπὶ τῇ δῆθεν ἀναγνωρίσει τῶν δικαιωμάτων τῶν Κρητῶν, ἢ περὶ καταδωξέως τῶν ζωοκλοπετῶν, καὶ ἔθετον κάτωθεν τοῦ ὑπογράμματός παρῶν παρῶν αὐτοῖς ἐγγράφου τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, τὰς σφραγίδας τῶν ἢ δακτυλίων. Τοιοῦτόν τι συνέβη καὶ ἐν δυοῖς τῶν ἡμετ. Ἐπαρχιῶν. — Ὁ εὐθέτης Ἐπαρχος τῆς ἐπαρχ. Μεσσαρῆς Ρετζέπ Ἐρένδης — οὗτινος τὴν εὐθείαν ἐν τῇ περιστάσει μόνῃ ταύτῃ ἐνόησασα καὶ ἡ πολυῦματος Κυβέρνησις, ἀπέλυσε τῶν καθηκόντων αὐτοῦ — μεταμεμψάμενος τοὺς προκρίτους τῆς Ἐπαρχίας, ἐναντίον τῆς ἢ ἔλαβε διαταγῆς νὰ προσκαλῆ τοὺς ἀπλοῦς τὸν τε νοῦν καὶ τὰ ἢ ἡθῆ χωρικοῦς, ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς ὅτι ὀφείλουσιν ἵνα ὑπογράψωσι τὴν ὑπ' αὐτοῦ προσαχθεῖσαν ἀναφορὰν — ἢ ἀντίγραφον ἴσον καὶ ἀπαράλλακτον κατὰ τε τὴν γραφικὴν ἢ τὴν ἐννοιασὴν τῶν ἐν τῇ ἀΚλήμασ δημοσιευθεισῶν τυχηρίων, ἀπεστάλη ἤδη ἡμῖν — ἀλλ' ἔλαβε ζήτησιν τὴν ἀρνησιν τῶν φιλοπατριδῶν τούτων χωρικῶν, διαταθέντων ὅτι, τότε μόνον δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Ἐνδοξότητά του, ὅταν καὶ αὕτη λάβῃ τὴν καλοσύνην νὰ προσθέσῃ ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκείνῃ, ὅτι οὐχὶ μόνον ὡς τὴν γενικὴν τοῦ χριστ. λαοῦ τῆς Κρήτης εὐχὴν διεκκενέυσασαν τὴν εἰς ἀΚλήμασ συνάρεσιον ἀναγνωρίζουσιν, ἀλλὰ καὶ πρόθυμοί εἰσιν δι' οἴουδήποτε μέσου νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Νήσου ἡμῶν προσπάθειαις αὐτῆς. Τοῦ δὲ Ἐπαρχοῦ ἀρνηθέντος αὐτοῖς τοῦτο, διελύθησαν, ἔτοιμοι, ὅπως αἰετοτε, περιστάσεως τυχεύσης, δίδωσι τοιαύτας ἀπαντήσεις μεγάλῃν περιποιούσας αὐτοῖς τιμὴν. Εὐτυχέστερος τοῦ Ρετζέπ Ἐρένδης ὑπῆρξεν ὁ ἐπὶ ἀκαθέκτω φιλοτουρισμῷ διαπρέπων χριστιανὸς τὸ θρησκευμα Ἐπαρχος Μονοπατσίου. Οὗτος προσκαλεσάμενος χωρικοὺς τινὰς ἀμαθεστάτους παρεκάλεσεν αὐτοὺς, ὅπως βοηθήσωσιν αὐτὸν εἰς τὰς κατὰ τῶν ζωοκλοπετῶν προσπάθειαις του. Τούτων δὲ μετὰ χαρᾶς ἀσπασθέντων τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ χριστιανοῦ Ἐπαρχοῦ, παρουσίασεν αὐτοῖς τὴν ἀναφορὰν, λέγων ὅτι ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Διοικητὴν καὶ διαλαμβάνει ὅτι, τῶν ζωοκλοπετῶν πολλῶν ἀναφανέντων, ἢ Διοίκησις ὀφείλει ἀποστεῖλαι εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον μεγάλην ἀστυνομικὴν δύναμιν. Οὕτω δὲ, ἐξαπατήσας, ἐπεισεν αὐτοὺς, ὧν μόνον σφάλμα ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑπῆρξεν ὅτι ἔδωκαν πίστιν εἰς τὰς τεχνιέντως γενομένας προτροπὰς ὑπὸ χριστιανοῦ Ἐπαρχοῦ, καὶ ἔβησαν κάτωθεν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ παρά τὸ ὑπὸ τοῦ γραμματέως γραφέν ὄνομα αὐτῶν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Μετὰ τινὰς δὲ ἡμέρας, πληροπορηθέντες παρ' ἐτέρων τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, ἔρρηξαν φωνὴν ἀγανακτήσεως κατὰ τοῦ ἀπατεῶνος, καθ' οὗ ὑπογράψουσιν ἤδη, ὡς πληροποροῦμαι, ἀναφορὰν.

Ἀλλὰ, πρὸς Θεοῦ, εἶναι αὕτη κατάστασις πραγμάτων ;

Τοιοῦτων διαπραττομένων, δύναται ἄρα γε καὶ ὁ τὸν κοινότερον ἔχων νοῦν νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ ἀναφοραὶ αὗται τὸ γενικὸν τῶν Κρητῶν ἐκδηλοῦσι φρόνημα ; Μηδεὶς ἀμφιβαλλάτωσθε ταῦτα πάντα, ἐνεργούμενα οὕτω παρκοῦτως καὶ αὐθαίρετως, κύριον προτίθενται σκοπὸν ὅπως διαβάλλωσι μὲν ἀφ' ἐνὸς ἡμᾶς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς ἀλλοπροσάλλους — ἰδιότητα, ἢ οὐδεὶς χριστιανὸς φέρει, — θέσωσι δὲ ἀφ' ἐτέρου φραγμὸν κατὰ τῶν πατριωτικῶν ἐνεργειῶν τῆς εἰς ἀΚλήμασ πομπῶδως συγκροτηθείσης συναθροίσεως, ἢ τις οὐδὲν ἤττον ὀφείλει νὰ βραῖνῃ ἀδεῶς τὴν ἢν προεγράφαζεν ὁδὸν, βεβαία ὅτι καὶ τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει σκοπὸν τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης ἡμῶν συντόμως; θέλει ἐπιτύχει αἱ τῶν συμπαθειῶν καὶ τῆς ὑποστηρίξεως ἀπάντων τῶν Κρητῶν, ὧν τὸ γενικὸν φρόνημα ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύει, πρὸ πολλοῦ ἤδη κείνηται.

Σ

Εἰδοποιῶ τὸ Σ. κοινὸν ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου Παρθεναγωγείου ἤρξαντο ἀπὸ τῆς 25 λήγοντος· πρὸς δὲ ὅτι θέλω προσθέσει καὶ τετάρτην τάξιν εἰς τὰς προὑπαρχούσας τρεῖς Ἑλλ. ἐὰν παρουσιασθῶσι μαθητῆραι. Εὐέλπις δ' εἶμι ὅτι τὸ εὐγενὲς κοινόν, ἔχον ὑπ' ὄψιν τοὺς κατὰ καιρὸν καρπούς οὓς τὸ σχολεῖον μου ἐξάγει, καὶ τὰς θυσίας καὶ τοὺς κόπους οὓς ὑφίσταμαι, θέλει μοὶ παρέξει πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν ἀποστέλλον μοὶ τὰ κοράσιά του.

Ἡ Διευθύντρια
ΜΑΡΙΓΩ Ν. ΠΟΛΙΤΟΥ.

Βιβλιογραφία.

Ὁ ἐν Πάτραις κ. Α. Σ. Ἀγαπητὸς, ἐκδότης τῶν βιογραφιῶν τῶν ἐνδόξων πρωταγωνιστῶν τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1821, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Α'. τόμου, περιλαβόντος 80 βιογραφίας τῶν μᾶλλον ἐνδόξων ἀνδρῶν, πόνημα ὅπερ ἡμεῖς μὲν δὲν ἔσχομεν τὴν τύχην νὰ ἴδωμεν, ἀκούομεν ὅμως ἐπαινούμενον τὸ ἔργον ὡς ἀριστον παρὰ τῶν διεξελθόντων αὐτῷ, ἐπεχείρησε νῦν τὴν ἐκδοσιν ἄλλων τόσων βιογραφιῶν, τὸν δεύτερον τόμον τοῦ συγγράμματός του ἀπαρτισσοῦσων, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐξαιτεῖται τῆς συνδρομῆς τῶν θαυμαστῶν τῶν πατέρων τούτων τοῦ ἔθνους, ἢ πάντες οἱ φιλιστορες δίκαιον εἶναι νὰ παράσχωσιν αὐτῷ, μεγίστην εἰς τὸ ἔθνος διὰ τῶν πονημάτων του τούτων προσποιουμένων δόξαν. Ἀγγελίαν περιέχουσαν ὀνομαστὶ τοὺς ἀνδρας ὧν τοὺς βίους ἐξιστόρησεν ἐν τῷ Α'. τόμῳ, καὶ ἐκείνων ὧν τοὺς βίους νῦν ἐξιστορεῖ, εὐηρεστίθη νὰ πέμψῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, ἢν δύναται νὰ διεξέλθῃ ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ γείνη συνδρομητῆς τῷ φιλοπόνῳ ἀνδρὶ, δι' ἐνὸς πενταφράγκου δυνάμενος νὰ προμηθευθῇ ἕκαστον τούτων τῶν τόμων. Ἐκ τῆς προθυμίας δὲ ἢν τῷ Πανελληνίῳ θέλει δείξει, συντρέχον τὸν φιλόπατριον ἀνδρα, ἐξαρτᾶται ἢ ἐνθάρρυνσις αὐτοῦ εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ ἔργου του, ἐφ' ὅσον καὶ τρίτος τόμος μέλλει νὰ ἐκδοθῇ κατόπιν, συμπληρῶν τὸν ἱερόν του συγγραφῆς σκοπὸν, ὅστις ἐστὶ τὸ νὰ διαθερμάνῃ τὰς καρδίας τῶν ἐγγόνων καὶ προτρέψῃ αὐτοὺς εἰς μίμησιν τῶν ἐαυτῶν προγόνων, καταλίπη δὲ καὶ ταῖς ἐπαρχομένας γενεαῖς μνημόσυνον Ἑλληνικὸν τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας καὶ αὐταπαρνήσεως καὶ ἰσχυρὰν ἀντίρρῃσιν πᾶσι τοῖς ἀρνούμενοις ἡμῖν τὴν Ἑλληνικὴν καταγωγὴν.